

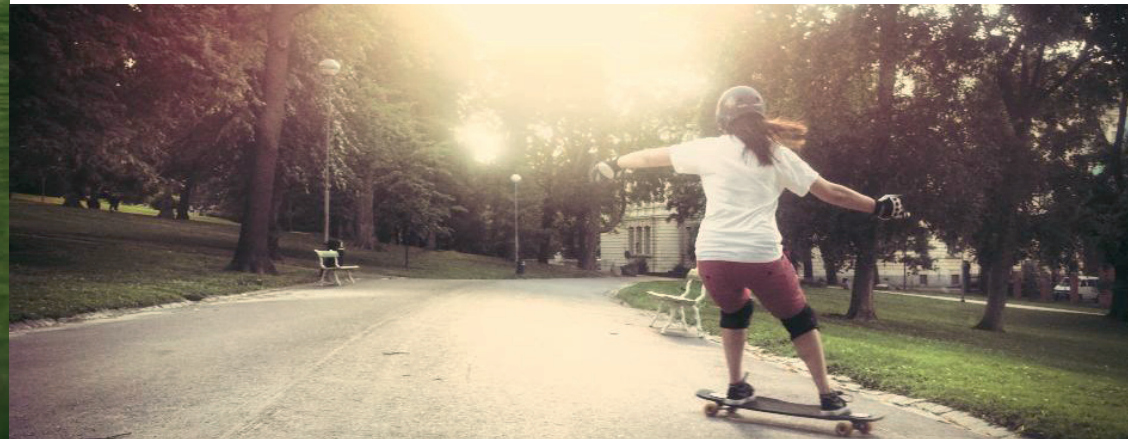
Valitsimme Tisleen teemaksi #yolo, koska hetkessä eläminen ja tietynlainen "tässä ja nyt" -flow tuntuu olevan jatkuvasti muodissa ja (naisten)lehtien palstoilla. Tulipa tuossa luettua erään kansalaisopiston kurssitarjontaa ja sieltäkin näytti löytyvän olemisen sietämätön keveys -kurseja. Liitimme teemaan myös hipsteriyden, koska tuo mystinen ihmiskategoria tunnetaan olevan se, joka eniten ylistää jatkuvaa hetkessä läsnä olemista ja kaikesta nauttimista.

Itse olen aina pitänyt tätä "yoloilua" aina jokseenki naurettavana. Olen miettinyt, että mitä tuo "hetkessä eläminen" oikeasti on. Jos kieltäytyy lähtemästä ulos vuosisadan seikkailuun kavereiden kanssa, koska on väsynyt ja tietää viihtyvänsä paremmin kotona, tekeekö silloin väärin tämän elämäntavan kannalta? Onko parempi menettää mieletön kokemus ja nauttia mukavasta oloilasta vai kokea jotain uutta, josta ei välttämättä pidä? "Hetkessä elämiseen" kuuluu se, että mennään ja tehdään, mutta toisaalta joillekin seikkailut ovat suuri harppaus pois mukavuusalueelta. Onko sillä sitten lopulta väliä nauttiiko elämästään kotona vai Nepalin vuoristossa seikkaillen?

Kaikesta kritiikistä huolimatta, olen salaa ehkä vähän ihaillut tuota menevää elämäntapaa. Koitinkin vahingossa elää tämän kesän mahdollisimman rennosti, suunnittelematta sen pitemmälle. Eipä tullut mietittyä onko johonkin asiaan oikeasti aikaa tai varaa. Lopulta tämä johti vahingossa ajan tehokkaampaan käyttöön. Ehdin tehdä vaikka mitä hauskaa! Toki aina välillä täytyi hairautua hyvästä flowsta hoitamaan asioita syksyä varten. Pakko myöntää, että kyllä siinä muutama aivosolu koitti stressiä puskea päälle, kun pohti, miten tämänkin Tisleen ehtii taittamaan siinä kaiken #yolo-elämän ohella. Taisi muuan kesäkämppiskin suuttua, kun en flowltani havahtunut viemään roskia. Puolustuksen sanana mainittakoon, että kotonakaan en viettänyt kuin ne päivät, kun liiallinen hauskanpito tai jokin muu tapaturma oli aiheuttanut lähes kävelykunnottoman tilan (eikä yleensä edes ollut kysymys krapulasta).

Kaikesta tästä draamasta huolimatta rentoutuminen toimi. Kesä suorastaan vilisi silmissä, enkä voi käsittää, että vuodenaika on jo vaihtumassa syksyksi. Itseasiassa järkytyn joka kerta, kun huomaan, että peltoja puidaan jo. Luotan siihen, että, kun jatkan samaan malliin, nautin yhtä paljon myös syksystä ja talvesta ja yllätyn, kun kevät jo saapuukin. Kohtahan pääseeekin hipsteristi fiilistelemään syksyn värejä!

Ella Potka,
Päätoimittaja

#-luettelo

Pääkirjoitus	3
Puhina	6
BeNeDeLux	7
Kesä, jonka elät vain kerran	12
Terveisiä AYY:ltä!	14
Oltermannin tervehdys	15
Blondit reilaamassa	16
TIKIN SWAGIT	18
Keitä ovat hipsterit?	20
Tisleen kiljuarvostelu	24
Rakas labrapäiväkirja	28
Yhteistyö koetuksella	29
RITTER SPORT.	32
Viikko hipsterinä	36
#thingsboysdowelove	38
#justgirlythings	39

s. 38

Tisle:

3/2013

Julkaisija:
Kemistikilta ry

Päätoimittaja:
Ella Potka

Toimittajat:

Elina Honkanen
Niklas Ilkka
Kia Lehti
Olli Leinonen
Iiro Perttula

Kiitokset:

Janne Andsjö
Matias Hätönen
Mikko Laine
Tuisku Suomala
Susanna Tamminen
Elmeri Waljus

Ulkoasu:
Ella Potka

Palaute:
tislelista@list.ayy.fi

Paino:
Picaset Oy, 100kpl

s. 24

s. 29

s. 24

s. 7

Mahtavaa syksyn alkua kiltalaiset!

Kesä on jälleen kerran mennyt hurjaa vauhtia ja mikä kesä se onkaan ollut! Toimistorottailun ohella olen ainakin melkein tosissani yrittänyt ruskettua, jotta olisin kunnon vastus kalkkilaivan kapteeni –haasteessa. Varokaa vaan, olkaimen raja ehkä näkyy!

Syksy tuo mukanaan hurjan muutoksen killan arkeen kun pikku pHuksipallerot eivät enää pyörikään kiltiksellä. Tapahtumakalenteri on kokenut kummallisen tyhjenemisen ensimmäisten viikkojen ajalta, mutta ei huolta! Vaikka kiltaan ei enää pHukseja tulekaan, tapahtumat eivät loppu. Ensi lauantaina wanhat pääsevät rankan fuksiviihkon jälkeen warastamaan eli rentoutumaan ja hengailemaan parhaassa kemisti-seurassa. Mikä voisikaan olla parempi tapa aloittaa opiskeluntäyteinen syksy?

Opiskeluista puheen ollen. Tuntuu välillä aika hurjalta ajatella, että nyt on tultu siihen ikään, että ystävät ympärillä alkavat valmistua tai miettivät tosissaan dipan kirjoittamista. Vastahan sitä viime vuonna aloitettiin tupsuvuosi. Oma opiskelutilanne ei ihan vielä ole siinä pisteessä, että valmistuminen olisi niin sanotusti nurkan takana, joten tätä naamaa joutuu vielä jonkun aikaa katselemaan. Onnea jo etukäteen kaikille valmistuville ja dipan pian aloittaville, täältä sitä tullaan perässä! Vielä viisauden sana nuoremmille: uskokaa tai älkää, mutta valmistuminen koittaa vielä teillekin, joten ottakaa opiskeluista kaikki ilo ja hyöty irti!

Oikein opiskelumotivoitunutta ja upeaa syksyä kaikille!

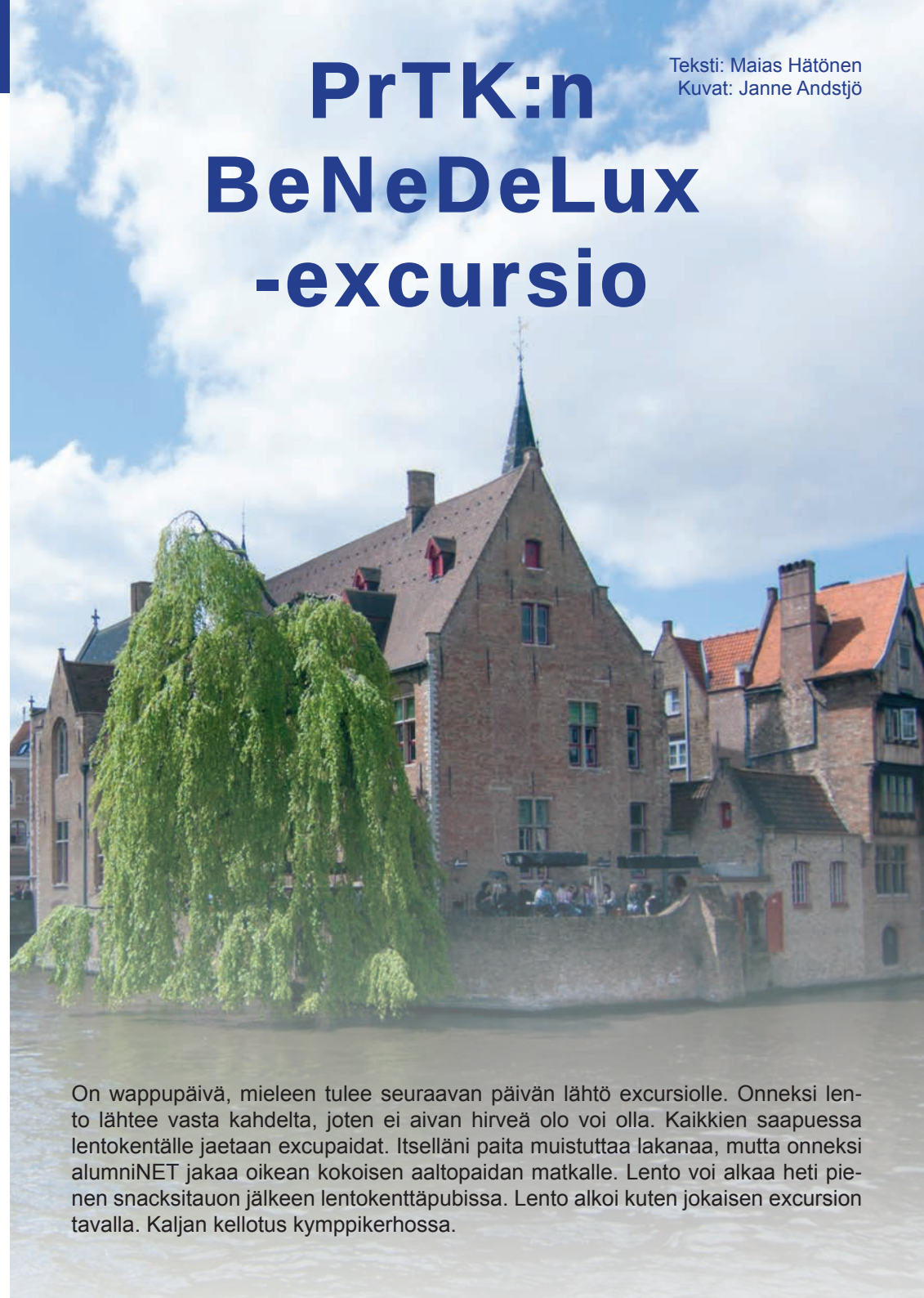
Oleina

P.S. tässä vielä kaikille hieman motivaatiota varastoon.

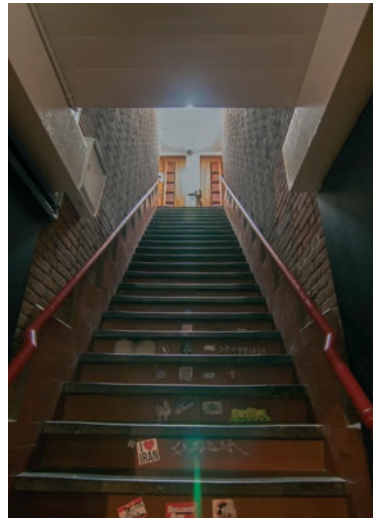
PrTK:n BeNeDeLux -excursio

Teksti: Maias Hätönen
Kuvat: Janne Andstjö

On wappupäivä, mieleen tulee seuraavan päivän lähtö excursiolle. Onneksi lento lähtee vasta kahdelta, joten ei aivan hirveä olo voi olla. Kaikkien saapuessa lentokentälle jaetaan excupaidat. Itselläni paita muistuttaa lakanaa, mutta onneksi alumniNET jakaa oikean kokoisen aaltopaidan matkalle. Lento voi alkaa heti pienen snacksitauon jälkeen lentokenttäpubissa. Lento alkoi kuten jokaisen excursion tavalla. Kaljan kellotus kymppikerhossa.

Saavumme Amsterdamin lentokentälle ja hetken kulkuvälineiden sekä matkalippujen selvityksen jälkeen suuntaamme kohti hostellia. Useat ratikkaraiteet ja -pysäkit sekoittavat ryhmämme ja excuryhmämme jakaantuu kahtia toisten jäädessä ovien ulkopuolelle. Onneksi ensimmäinen ryhmä katsoo pysäkin väärin ja joutuu kävelemään vajaan kilometrin ja saavumme Amigo Budget Hostellille aika lailla samaan aikaan. Ensimmäinen katsaus porraskäytävään palauttaa mieleen Amsterdamin ihanuuden, jyrkät ja kapeat porraskäytävät. Sulassa jonossa avainten hankinnan jälkeen nousemme kolmet portaat neljänteen kerrokseen huoneeseemme. Huone on ns. tyttöjen huone allekirjoittaneen lisäksi. Ikkunasta pääsee sorapäällysteiselle katolle ja selvästi emme ole ensimmäisiä vieraita kyseisellä katolla. Ensimmäisellä katsauksella huomaa täydellisen setin ruokailuvälineitä, stringit sekä muuta tavaraa - ilmeisesti siis käytetty paikka. Näkymät siintää Amsterdamin kattojen yli itään sekä unholaan jäänyt must, Bad Sauna.

Ensimmäisenä iltana lähdemme katsomaan kaupunkia ja päädyimme syömään Cantarell-nimiseen dineriin suurella porukalla muiden jäädessä katselemaan kangastuksia Fata Morganaan. Ruokailun jälkeen saavuimme takaisin hostellille seuraavan aamun aikaisen lähdön takia.

Ensimmäinen excursio alkaa pitkällä ja vaihtelevalla matkalla excupaikalle. Kohteena on Waternetin jätevedenpuhdistamo sekä viereinen jätteenpolttolaitos Länsi-Amsterdamissa. Suuntaamme hostellilta läheiselle ratikkapysäkille, jolta vaihdamme metroon, jonka ollessa myöhässä myöhästymme toisesta metrosta. Pitkän metroseikkailun jälkeen saavumme bussipysäkille, josta on enää lyhyehkö bussimatka kohteeseen. Kerran on jo soitettu, että olemme hiukan myöhässä. Bussien pääteasema on suurehko ja meillä kestääkin etsiä oikea pysäkki hetken verran. Päästessäni pysäkille lukaisen nopeasti aikataulua vain huomatakseni bussin olevan työvuoroille tarkoitettu linja. Bussi ei siis kuljekaane ja hetken pätkäilyn jälkeen päätämme luottaa nokialaisiin ja suuntaamme kohteeseen kävellen. Loppujen lopuksi taisimme olla 1-1½h myöhässä, mutta kohtelias emäntämme ei ollut moksiskaan.

He jopa tarjosivat toisen excursion jälkeen mahdollisuutta tulla takaisin kuuntelemaan lisää firmasta.

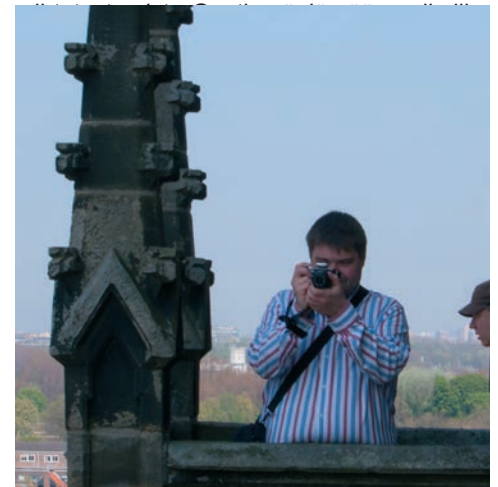
Jätteenpolttolaitokselle suunnatessamme saimme tilaamamme seitsemän euron lounaan, joka käsitti kaksi sämpylää, yhden rusinapullan, omenan, mehun sekä suklaapatukan. Jätteenpolttolaitokselle saavuiimme ajoissa ja kylläisinä maukkaan lounaan jälkeen. Tarjoilussa oli kahvia sekä keksiä. Lyhyiden kalvojen jälkeen, pääsimme kiertämään tehdasta. Vierailu Kouran kontrollikopissa oli joillekin kierroksen kohokohta ja meitä olikin vaikea saada sieltä lähtemään. Suurin ihmetys monelle varmasti oli kuulla jätteenpolttolaitoksen tilaavan jätteitä kanaalin toiselta puolelta Englannista Amsterdamin ollessa ilmeisesti liian siisti kaupunki.

Illan ohjelmaa suunniteltaessa excuemäntämme muistutti, että ei kannata sekoittaa sieniä ja alkoholia, jos ei ole tottunut ja ruohon olevan vahvempaa Hollannissa. Illan juhlimisten jälkeen suuntasimme paikallisten herkkujen kehtoon, Pancake Factoryyn. Tuhdille pekoni-kinkku-sipuli-juusto-jne. –pannukulle häviön jälkeen suuntasimme keskustaan tutustumaan kaupungin aarteisiin sekä shoppailemaan. Parin päivän Amsterdamiin tutustumisen viimeisenä iltana, sunnuntaina oli suunniteltu tapaaminen puumekanistikerron kanssa Everything on a Stick –ravintolassa, jossa kaikki paitsi juotavat ja lisukkeet olivatkin tikun päässä. Viimeisen illan nopeat juotavat ja Amsterdam oli koettu. Huhut kertovat joidenkin päätyneen jopa Youtube-tähdiksi pienten kahvitalojen kiertelyiden jälkeen.

Maanantaina lähdimme aamusta suuntaamaan kohti Delftin yliopistokaupunkia ja paikallista Biopilottia. Matkavälineenämme taattu bussi Saksasta, kuskinamme Hans ja yllätysmatkustajanamme Hansin naisystävä Getrude(huom. nimet muutettu) oli Delft saavutettu jo ennen excun alkamisaikaa. Päätimme tutustua itse kaupunkiin, jossa uskaliaimmat pääsivät kiertämään Domin kierreportaita korkeuksiin. Pohkeet

alkoivatkin hapottua portaiden jyrkentyessä ja käytävän kaventuessa. Itse Biopilottiin pääsimme täysillä vatsailla tutustuessamme paikallisen Subwayn valikoimaan. Biopilot-vierailu paljasti yrityksen vuokraavan tilaa pilot-testeille muille yrityksille. Start-upeilla harvemmin tätä mahdollisuuttahan siis on. Fermentointipuolella täysautomatisointi aiheuttaakin usein vikoja ja nostaa huoltokuluja. Illaksi siirryimme Hollanista Belgian puolelle Gentin pieneen kaupunkiin Gertruden myydessä suurimmalle osalle excubusista olutta omista varastoistaan. Oliko joku varoittanut saksalaisia Otaniemen tupsukansasta? Tutuksi tuli myös paikalliset Carre Fourit, jotka olivat auki yömyöhään juoden janoisille nektaria.

Tiistain ohjelmassa oli siirtyminen takaisin rajan toiselle puolelle Hollantiin Yara Sluis-kilille. Yaralla tulikin yllätys vastaan yhtenä isäntänämme ollen Kemmalla opiskellut Aaro. Jotkut excuporukasta olivatkin käyneet Aaron kanssa luennoilla ja yksi jopa varusmiespalveluksen samoilla sijainneilla. Kalvosulkeisista kävi ilmi Yaran olevan maailman suurin typpipohjaisten lannoitteiden sekä ammoniakkin valmistaja tuottaen molempia yli 1,8 milj. tonnia vuodessa. Seuraavana suuntasimme takaisin Gentiin paikallisten opiskelijoiden järjestämään excursioon Tamincolla, joka valmistaa amiineja sekä niiden johdannaisia. Illalla ohjelmassa

ten opiskelijoiden opastuksella. Tutustumisen alkoi Yaran sponsoroimilla oluilla paikallisessa. Excukansamme oli niin suosittu, että saimme venäläisen kivihiiliporhonkin tarjoamaan meille juotavaan vain hänen tyrmistyksekseen, että Sacke(huom. nimi muutettu, ei paljoa) ei lähtenytäkään hänen mukaansa yöksi. Keskustasta suuntasimme opiskelijaystävälliselle alueelle etelämmäs Pi-Nutsiin, jossa moni ilmeisesti menikin aikalailla hulluksi. Illan antimiin liittyi pöydillä tanssiminen, laatoituskerhon perustus sekä kaljan vaihteleva hinta. Menipä joku kertomaan illan DJ:lle hänen olevan "Aivan Paska" ja pääsipä joku myös pikakäynnille sairaalaan poliisiautossa.

Keskiviikkona suuntasimme aamusubien ja matkaunien jälkeen toiselle Gentiläisten järjestämälle excursiolle Janssen Pharmaceuticalille Beersee(see)n. Johnsson & Johnssonin kuuluvalla Janssen Pharmaceuticalilla saimme kuulla eilisen illan vielä painavan joitakin paikallisia sekä myös näkyvän oman excuporukkamme päältä. Järjettömän pitkältä tuntuvien kalvosulkeisten jälkeen pääsimme tutustumaan labroihiin sekä toimistotiloihin. Excun jälkeen matka jatkui kohti Brysseliä, jossa pääsimmekin excursion ainoaan hotelliin.

Helatorstaina suurin osa suuntasi pyhäpäivän takia läheiseen turistiryssään, Bryggeen

vain parin jäädessä Brysseliin. Sattumalta samana päivänä Bryggessä järjestettiin Pyhän Veren Prosessi, jossa huhujen mukaan liikkui jos minkälaisia eläintä ja kummajaista. Illan pääsimme viettämään Brysselin olutylpeydessä – Deliriumissa, jossa tarjolla on jopa 2500 erilaista olutta. Saimmepä aikaan myös laulukilpailun unkarilaisten opiskelijoiden kanssa.

Perjantaina suuntasimme Alumnipäivän kunniaksi Googlen toimistolle Brysselin ytimessä. Googlen toimistot rävyttivät väreilään sekä nuoruuden tuoksullaan. Toimistolta löytyvät 360 asteen Google Streetview –huone, rentoutumistila hierontatuolilla sekä pelihuone Xboxilla ja Wiillä. Jotkut tyytyivät tutustumaan Aallon alumneihin sekä henkevään keskusteluun toisten taas keskittyessä pelaamiseen futsalilla ja Guitar Heroa. Suomalaiseen naiseen rakastunut, Yalen käynyt Bi. Echikson, President of Free Speech, kutsuu meidät syömään ruokalan normaalimenuun. Harvemmin tosin suomessa työpaikkaruokalassa on tarjolla pihviä, hummeribiscuetä, kampasimpukoita sekä monia muita herkkuja. Lyhyehkön sli-deshown jälkeen kyselemme hetkisen kysymyksiä, ennen siirtymistämme paikalliseen Lambic-panimoon, jossa ehkä ärsyttävin emäntä ikinä kertoo meille huuhaata ja totuutta oluen valmistuksesta – kermana ka-

kun päällä ehkäpä se, että Lambiccia juoden ei voi saada krapulaa aikaan. Kierroksen jälkeen pääsimme maistelevaan lambicceja ja useat ostavatkin niitä kotiin tuliaisiksi. Illalla menemme vielä Networking dinnerille keskustaan sekä tietenkin Deliriumiin.

Matkalla Kölniin poikkeamme Luxembour-gissa Bernard-Massardin viinitilalle. Tilan Sommelière-tuuraaja onkin huomattavasti mukavampi isäntä ja vierailu ei ole yhtä piinaavaa, mutta loppuu yhtä makeasti, kuohuviinimaistelulla. Kölniin tutustuimme sunnuntai ja allekirjoittanutkin pääsi maistamaan excun ensimmäisen Dönerin ja sen kaunistavia vaikutusaineita. Vapaapäivänä tutustuimme myös paikalliseen Domiin. Maanantaina suuntasimme jo Esseniin Evonikille, joka valmistaa raaka-aineita lähes jokaiseen henkilökohtaishygieniatuotteeseen. Kalleimpana mainittakoon Kerami-dit, jotka säilytetään omassa varastossaan ja kuljetetaan arvotavarakuljetuksella. Illalla saavuimme Düsseldorfin luvattuun maahan, jossa Dönerluku kasvoi neljään.

Tiistaina suuntasimme Aachenin yliopistolle tutustumaan paikallisiin epäorgaanisen, orgaanisen ja fysikaalisen kemian laboratorioihin. Täällä saimme tutustua excursion ensimmäiseen kaasariin ja isoon kasaan hanskalaatikoita. Ainoana orgaanisen lukijana muut toivoivat suomennosta orgaanisesta esittelystä, mutta jännästi ne jatko-opiskelijoidenkin duunit menevät allekirjoittaneelta yli hilseen. Päivän porrasluku oli monta ja pohkeet ja reidet olivatkin kipeät seuraavana päivänä usealla. Onneksi Dom-kiipeilyt oli-

vat totuttaneet omat jalat portaisiin ja pääsin helpolla. Iltapäivällä Düsseldorfin keskusta ja shoppailut olivat useimpien kiikarissa ja tulihan sieltä jotain mukaankin.

Keskiviikkona suunnistettiin alkuperäisen suunnitelman vastaisesti heti aamupäivälle tutustumaan Rotterdamiin ja sen moderniin arkkitehtuuriin. Porukan hajaantuessa koontui porukka hostelliin baariin viimeiseksi illan kunniaksi. Ohjelmassa oli Huojuvan Tornin pelailua sekä virvokkeiden nautiskelua. Hostelliin oli yllätyksemme majoittunut kasa Otaniemen raksalaisia omalla excullaan. Torstaina suuntasimme aamusta Neste Oilille, joka olikin Rotterdamin sataman perimmäisessä kulmassa. Nesteen NExBTL-diesel –laitos oli uusinta uutta ja saimme tutustumisen yhteydessä linkin Suomeen ruokatarjoiluun ollessa liha-makaronilaatikkoo. Kentälle päästessämme oli odotteluaikaa ja pitkän wlan-sekoilun jälkeen saimme Suomen ottelun pyörimään pöytäkoneelle. Pitkän reissun jälkeen oli kiva palata kotiin omaan sänkyyn luteiden ja muiden yllätysten parista.

-MSH

"Voisko just tää kesä olla se elämän kesä? Jos hei kaikki tehtäis sellanen yhteinen sopimus et JOO! Koryataan sana "miks?" sanalla "miksei?" ja poistetaan "emmä jaksa" kokonaan meidän sanavarastosta! Kadutaan mieluummin tehtyä kuin tekemättöntä!"

-Poiminta tuntemattoman 13-vuotiaan teinitytön FB-seinältä

Kesä, jonka elät vain kerran

Teksti: Mikko Laine

Tätä anekdoottia kirjoittaessa loikoilen aurin-gon flambeerattavana pehmeällä lähes vaakatasoon asti taitetulla rantatuolilla varpaat hukutettuna syvälle tulikuumaan ja hienoja-koiseen rantahiekkaan. Ilmassa leijaillee aurinkorasvan hento aromi ja paikallinen Jorgos miksaa seuraavaa jääkylmän raikasta ja äärimmäisen virkistävää, mutta ei liian makeaa drinkkiä. Näillä saatesanoilla halusin aloittaa tämän kertomuksen, mutta totuus on, etten uhrannut Rodoksen matkallani sekuntiakaan Tisleen tulevalle numerolle, ja vasta deadline-illan kuumotukset saivat näppäimistön sauhuamaan. Hemmetti – vaikka koko kesä on autuaasti vietetty tiedostetun downshiftauksen merkeissä, näyttää siltä, ettei aikaan ole saatu yhtään tavanomaista enempää. Kaikki ne internetin mielipidekirjoitusten seurassa vietetyt ja HoMaM III:n sekä Pokémonin ääressä roikuttu minuutit tuntuvat valuneen hukkaan (jos niitä 140:tä napattua ei lasketa). Kesän alussa mielessä siinsi monia asioita, joiden tekemisestä oli jo pitkään haaveillut, mutta joiden tekemiseen ei aikaisemmin ollut riittänyt tunteja vuorokaudessa. Vitsi, että olisi ollut siistiä alkaa pitämään videoblogia, tehdä omia biisejä ja dubata Pokémonin 1. tuotantokausi Agapio Racing Teamin tyyliä. Ommella loput haarimerkit kiinni, lukea pari kirjaa ja suorittaa loppuun muutaman viikon 100 push ups

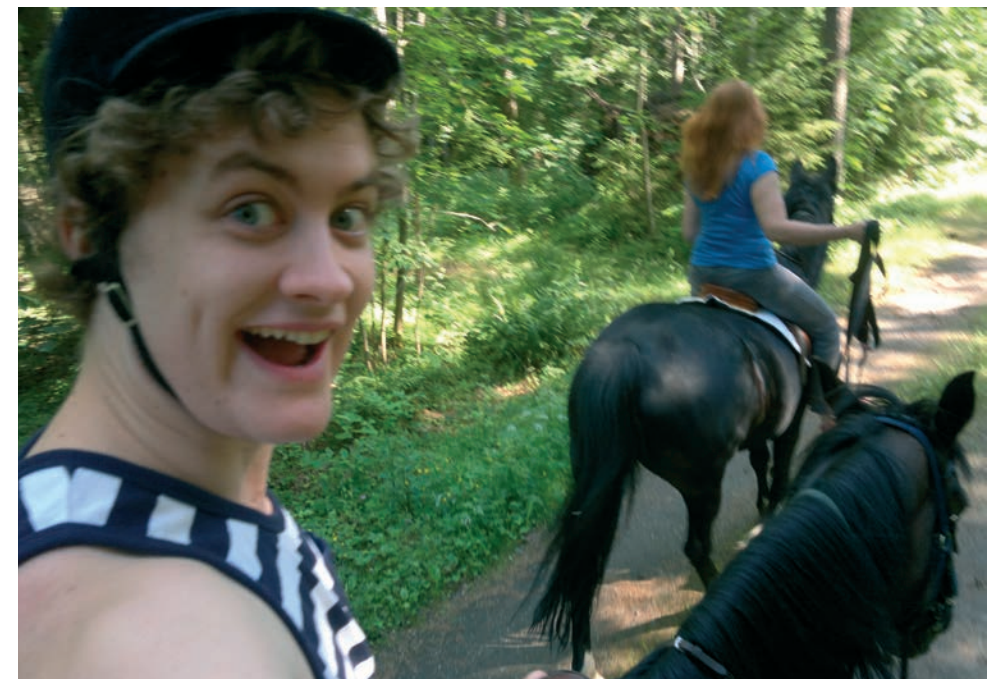
-treeniohjelma. Vetää kaverin kanssa vuosisadan seitinohuet ja lähteä naamiaisputiikin kautta Helsinki-Vantaalle, ottaa ensimmäisen kestoltaan kohtuullinen ulkomaanlento ja herätä darrassa Amsterdamissa Darth Vader -asussa. Kaikki tämä jäi tekemättä, toiseen aika-avaruuteen. Panimoteollisuutta tuli sentään tuettua anteeliasti ja näin biolaisena varmaan myös turvattua samalla omat tulevaisuudennäkymät. Jos kesäsi meni pääosin töissä ahertaessa, suosittelen muuten lopettamaan lukemisen tähän kapaleeseen.

Olihan se nyt oikeasti ihan megasiistiä herätä arkipäivisin aamuseitsemän sijaan suoraan brunssille Täffälle. Tulihan sitä nyt tehtyä paljon kaikenlaisia überihjuja juttuja. Perisuomalaiseen tapaan mökillä tuli viihdyttyä railakkaat kolme viikonloppua (joiden vaikutukset kestivät pitkälle nk. arkeen), lähes oksymoronisesti jo toista vuotta suunniteltu äkkilähtö realisoitui viikkona Rodoksen saarella ja SMT 12H:n kaverikämpäpäimäinen pohjaratkaisu tuli vaihdettua Servinkuja 1:n lokaalimaiseen penthouseen – matka-aika lafkalle lyheni kolme minuuttia! Tuska-perjantai kului päälavalla Wintersunin ja King Diamondin apukätenä ja Jurassic Rockiin tulee toivottavasti lähdettyä matkaseurana mm. System of a Down, Devin Townsend, teltta ja lava nestemäistä leipää (tätä kirjoittaessa kesää on vielä jäljellä kuukauden verran – tätä lukiessa ei enää ollenkaan). Ja olihan sitä vihdoin aikaa myös lenkkeilylle, kun se maaginen 0,3 Mm:n cooper-rajakin tuli rikottua. Henkistä pääomaa ja dippavaiheen vapaavalintaisia opintoja tuli kartutettua uunituoreen Taideyliopiston Turku-lafkan kolmella avoimella kurssilla ja kuudella

opintopisteellä. Otaniemen autonomia tuli säilytettyä ja aamukasat röllättyä (TJ tosin vieläkin >1000) itävaltalaisen miehistönkuljetusvaunun ja paljuvolvon avustuksella. Oltiin Maken kanssa (ebin) sirkus- ja parkour-leirillä, ja Juhannuksen seikkailut päättyivät arpapelin avustuksella DTM:än, jossa rakkailta kemistitovereiltamme tiedusteltiin, mitä nk. vittua teimme kyseisessä paikassa. #2str82Bcute. Iltoja tuli vietettyä myös Polijazzin breakdance-tunneilla, CVT-laulutunneilla ja ala-asteen luokkakokouksessa. Ja olihan sitä mukavasti aikaa valmistella tulevaa vuotta pHuksipäällikkönä – aikaa oli jopa niin riittävästi, että löysin tieni corona-ohjesääntöuudistustoimikuntaan, poistatin hammaskiveni ja eräänä kesäisenä päivänä eksyin jopa hevosen selkään.

Onhan tässä vielä kuukausi jäljellä. Ja mistäs sitä tietää, vaikka olisitkin jo ehtineet nähdä Youtubessa aneemisen Pikachun tai FB-feedeissänne kuvia krapulaisista sithlordeista. Hitto, nythän olisi korkea aika kokeilla vaikka larppausta. YOLO.

Terveisiä AYY:ltä!

Toivottavasti kesä meni mukavasti ja akut on täynnä virtaa syksyä varten. Tuntuu, että ainakin AYY:llä kevät meni todella nopeasti. Varmasti tehtävää riittää myös loppuvuodeksi ja tuleviksin vuosiksi. Tammikuu käytettiin tehokkaasti uuden hallituksen ja vapaaehtoisten koulutuksiin. Helmikuussa juhlimme AYY:n kolmevuotista taivalta, tapasimme muita ylioppilaskuntia ja pohdimme niin kunnallisia kuin kansallisiakin asioita Suomen ylioppilaskuntien liiton vuoden avausseminaarissa. Lisäksi kuukauden kohokohtana oli tietenkin Kondensatio 122! Laskiaisena ja rutiinien starttaamisen jälkeen siirryimme maaliskuuhun, jolloin monet projektit saivat alkunsa eri sektoreilla. Useimpia näistä työstetään edelleen.

Isuja teemoja AYY:llä tänä vuonna ovat esimerkiksi kampuksen kehitykseen ja talouden sopeuttamiseen liittyvät asiat. Lisäksi keskustuomiston muutto tapahtuu syksyn aikana ja Dipolinkin tilanne pitäisi saada ratkaistuksi.

Ilmeistä on, että oman killan toimintaan lähteminen kannattaa aina! Ajattelin käyttää tilaisuuden hyväksi ja markkinoida hieman myös ylioppilaskunnan tarjoamia mahdollisuuksia. Toivottavasti virtaa riittää siis koulun ohella myös vapaaehtoispesteihin ja harrastekerhoihin, jotka ainakin itse olen kokenut varsin antoisiksi.

Esimerkiksi syksyllä käydään edustajistovaalit, jossa valitaan AYY:n 45-henkinen edustajisto seuraavalle kaksivuotiskaudelle. Edustajisto käyttää AYY:n ylintä päätösvaltaa ja päättää muun muassa jäsenmaksuista ja ylioppilaskunnan säännöistä. Tänä syksynä SINULLA on mahdollisuus sekä asettua ehdolle että äänestää edustajiston kokoonpanosta. Tietenkin loppuvuodesta valitaan myös uudet toimijat jaostoihin ja hallitukseen vuodelle 2014.

Ylioppilaskunnan piiristä löytyy lisäksi yli 200 erilaista yhdistystä laskuvarjo- ja harrastajista viininmaistelijoihin. Valinnanvaraa siis löytyy ja monenlaista kannattaa kokeilla!

Haluan kehottaa sinua nauttimaan opiskeluvuodestasi täysillä ja tutustumaan varauksetta muihin ihmisiin. Toivottavasti törmätään syksyn tapahtumissa!

Terveisin,

Tuisku Suomala
Hallituksen jäsen,
yhteyshenkilö
Aalto-yliopiston
ylioppilaskunta

Oltermannin tervehdys

Terve metsä, terve vuori; terve Kemistikilta ja terve mieli terveessä ruumiissa. Tämä on ensimmäinen kirjoitukseni Tisleeseen sitten vuoden -94 jolloin toimitin sitä itse, silloin lähinnä saksilla ja teipillä kuvia ja tekstejä asetellen. Vuodet ovat siitä vierineet, leikkaaminen ja liimaaminen ovat sillä välin jääneet symbolisiksi ctrl-c – ctrl-v näppäinpainalluksilla toteutettaviksi aktiviteeteiksi, minusta on tullut Oltermanni (eli vanha mies), ja kiltta on uuden murroksen edessä hakiessaan roolia uuden kandiohjelman yhdistettyä vanhat kolme kilttaa. Nyt syksyllä uudet fuksit aloittavat uudessa, toivottavasti hyvin toimivassa kandiohjelmassa josta kaikki valmistuvat erinomaisin arvosanoin tekniikan kandidaateiksi tasan kolmessa vuodessa. Kaikki uuden kandiohjelman kurssit toteutetaan ensimmäistä kertaa, ja koko rakenne on uudistettu sekä opiskelijan että opettajan näkökulmasta. Tämä on melkoinen haaste kaikille, ja varmasti aiheuttaa varsinkin alussa ilmassa leijuvia kysymysmerkkejä luentosaleissa ja toimistohuoneissa.

Kaikki asiat eivät kuitenkaan muutu. Kesällä on keskimääräistä lämpimämpää, joillain on töitä ja joillain jotain muuta tekemistä tai sitten ei. Syksyllä opinnot alkavat kuten jo ikimuistoisina aikoina ja kesän mielenlaatu vaihtuu opiskeluun. Ympärillä olevat ihmiset saattavat osittain vaihtua kun tavataan kesän jälkeen opiskelukavereita. Opiskelusta hyödyn saaminen vaatii samanlaisia asioita kuin aina ennenkin, eli pään vaivaamista, vapaa-ajan uhraamista ja erilaista harjoittelua. Myös kiltatoiminta aktivoituu antaen vastapainoa opiskelulle.

Hyvää alkavaa akateemista vuotta 2013-14 ja siihen sijoittuvaa vastapainoilua!

Ville Alopaeus
Oltermanni KK:n tahdosta

Kuva kertoo myös, miksi allekirjoittanutta ei Kondensatiossa nähty.

Blondit reilaamassa kuukaudessa opittua:

Vaikka ulkona tulvii, ei juhannus ole pilalla: Saksasta löytyy halpaa kebapia ja olutta joka kulmasta

+ Amsterdamin pub crawlia ei ole tarkoituskaan päästä loppuun asti

+ Junamatka Köln-Zurich on superkaunis

+ Sveitsiläiset vuoristikylät ovat suoraan postikortista

+ Hostellit ovat mahtavia - aina löytyy seuraa, ja Nizzasta mukaan tarttui Australialainen juomapeli tap tap

+ Surffaus on ihanaa, mutta tunnin harjoittelun jälkeen ei vielä kannata mennä isojen aaltojen puolelle

+ Mallorca on täynnä kahden euron drinkkejä, jos on valmis kuuntelemaan brittiteinejä ja sisäänheittäjiä koko illan

— Länsi-Euroopassa on mahdotonta löytää turistia, joka ei ole Australiasta

Kaikki muu on Amsterdamissa laillista paitsi oluen nautiskelu kanaalin varrella

- Sveitsiläisessä vuoristoparatiisissa kannattaa olla korvatulpat, jos ei halua herätä joka 15. minuutti kirkonkelloihin

- Italiassa mikään ei toimi eikä varsinkaan ole helppoa, ja enkkua turha edes koittaa puhua

- Taskuvarkaavat osaavat olla snikkejä - reppua ei kannata jättää vartioimatta varsinkaan, jos sisällä on lähemmäs 800e arvosta kamaa

- Pamplona on toki mukava kaupunki, mutta jos haluaa nähdä härkäjuoksut, kannattaa tarkistaa, ettei satu lähtemään sieltä päivää liian aikaisin

- Poikaystävää ei kannata päästää pippuripihvien makuun, sillä muuten saa juosta viikon niiden perässä ravintolasta toiseen

TIKIN SWAGIT

Tisleen toimittajalla oli ongelma: vaikka hän opiskelee kemian tekniikkaa, suhderintamalla on ollut hiljaista. Hän päätti kysyä neuvoa alan asiantuntijoilta, tietotekniikan koulutusohjelman opiskelijoilta. Tuloksena rehellinen paneelikeskustelu, jonka pohjalta voikin sitten mennä keräämään satoa TIK:in nakkibileistä.

Toimittaja itse antoi omat vastauksensa samoihin kysymyksiin TIKin Alkorytmi-lehteen ja painovirheen vuoksi juttu julkaistiin vastaajan oikealla nimellä. YOLO!

Extratehtävä: etsi tekstistä tulemisviitsi

Oletko helppo vai varma?

- J: Varma olen, mutta en kaikille.
- H: Molempia. Helppo ja varma, oikean ihmisen kohdalle sattuu.

Mikä on paras iskurepliikki, joka sinulle on esitetty?

- J: Mä oon osaltaan vaan varattu, mutta tota... hankala tapaus.. Mennään sit juttelee tää asia loppuun.
- H: Mul on yksiö täs 50 metrin päässä!

Millä tavalla haluaisit sinut iskettävän?

- J: Suora puhe. Mun mielest voi tulla tutustumaan sillei epäsuorasti ja ilmaisee, että on kiinnostunut. Pois turha paska. Jos toinen on epämiellyttävä, sen voi sanoa suoraan.
- H: Pitää olla selkeästi, ei mitään kiertelyä ja kaartelua. Suoraan vaa! Ei mitää 50m pääs kaartelua. Hm-mm!

Onko iskettävän ulkonäöllä väliä vai yleisellä olemuksella?

- J: Itse kiinnitän huomioita luonteeseen ja olemukseen. Arvostan sitä, miltä henkilö vaikuttaa. Luonteella pelataan, be yourself.
- H: Jonkinlainen naamaraja: Käy suihkussa kolmen vuoden välein. Se on itsensä huijaimista, jos on yli 200kg. Jos ei miellytä luonteeltaan, alkaa hajottaa.

Miten naisten tulisi tehdä vaikutus miehiin?

- J: Jos oletetaan baaritilanne, olemalla oma itsensä. Collegehousut teahoavat, jos on oma itsensä.
- H: Tulla suorasti kertomaan, se on se paras tapa tehdä vaikutus. Ei juoruilua.

Miten itse isket naisia?

- J: En iske. Tutustun vain tällein näin. Ne vaan ilmestyy mun eteen!
- H: Pääasia, että pidän hauskaa. Jos joku tulee, niin tulkoon.

Miten teet naisin vaikutuksen?

- J: Olemalla oma itseni, tulen sellaisena kuin olen. Teekkaribileisiin tullaan sellaisena kuin ollaan ja sattumalta ihmisiin törmäillään
- H: Olemalla oma itseni ja pitämällä hauskaa. Mitä tähän muuta voisi vastata?

Miten miesten tulisi iskeä naisia?

- J: Riippuen tapauksesta. Ole oma itsesi, se on fiksuinta aina.
- H: Olemalla oma itsensä.

Mikä on paras tapa iskeä yhden illan suhde, miesten ja naisten näkökulmasta?

- Naisen näkökulma: Ole lipeä ja valehteleva mulkku, iske suoraa perseeseen kiinni.
 - Miehen näkökulma: H: tissit esiin ja baaritiskille.
- J: Mieti kohde, mieti fiksu paikka sille, mieti mikä tepsii. Onko varma vai epävarma. Etsi hyvä kohde, joka on valmis huolehtimaan. Vappu erikseen.

Mistä hakisit pidemmän parisuhteen? Kirjastosta? Alepan jonosta? Mistä?

- J: Jos hakee parisuhdetta, pitää olla epänormaali paikka, ei mikään perus-Alepa. Ei mikään tavanomainen, esimerkiksi hissi on jumiutunut, tavataan portaikossa. Tai kirjastossa, ehkä siinä Otaniememen!
- H: Omegle!! Videochat on paras. Yli parin vuoden suhde sieltä.

Mitä vinkkejä antaisit Tikkiläisille?

- H: Käy ulkona, käy suihkussa, hoida itseäsi.

Mitä vinkkejä antaisit Kemisteille?

- J: Niille naisille voi myös puhua ja myös kunniottaa ja olla myös tarpeeksi röyhkeä eikä mikään nössö.
- H: Älä kato haalarinväriä, ne voi olla vaikka maanmittareita! Löydä oma "pämpä"porukka, uusia mahtavia ihmisiä.

Keitä ovat hipsterit?

"Hipsteriys ei ole mikään yksittäinen asia, vaan musiikkimaun, pukeutumistyylin, mielenkiinnon kohteiden ja jopa mielipiteiden kokonaisuus. Jos haluat tutustua aitoihin hipstereihin, sinun matkustettava New Yorkiin, mutta pienemmällä budjetilla voit tyytyä myös Helsingin Punavuoreen tai Kallioon ja niiden kotimaiseen hipsteriskeneeseen."

Tisleen toimitus päätti lähteä ottamaan hipstereistä selvää seikkailulla toimituksen itse listaamiin mahdollisiin bongauskohteisiin. Yritimme sulautua hipstereiden joukkoon pukemalle itsekkin yllemme flanellipaitoja, kuvioituja housuja ja imagolaseja. Kännykkäkamerat olivat luonnollisesti jatkuvasti esillä ja aistit avoimina uusille kokemuksille.

Kierroksen aikana hipsteriuden ydin aukeni meille hieman enemmän, vaikka tuo hipstereiden kulkema kapea polku olikin mutkikas, kivinen ja harhaanjohtava. Saimme loppureissusta jopa kuulla meille osoitetun kommentin "lol, jotain hipstereitä," eli ainakin jossain onnistuimme. **#livingontheedge**

Ensimmäinen kohteemme oli vegemesta Pikkuroballa. Tisleen toimittajien yhteishenki oli hajota jo matkalla, sillä kierros suoritettiin väsyneenä arki-iltana. Elina hajoili matkalla Yolinta/Swagina –viikon alkua ja Instagram tuntui maailman vaikeimmalta sovellukselta. Matkalla meinattiin muutenkin eksyä, mutta Google Maps toi boheemin suunnistuksen sankarit perille. Ei kovin onnistunutta hipsteröintiä.

Paikalle päästyämme kaikilla oli hirvittävä nälkä ja kalliit hampurilaiset epäilyttivät. Kaikissa oli kasvista välissä. Lähteköhän semmoisella edes nälkä...

Positiivisena yllätyksenä juomamme virkistylimu, Ginger Beer, maistui erittäin hyvältä, joskin vähän jännältä. Myös hampurilaiset olivat kelpotavaraa. Ruokailuhetkeä tahditti oudohko hipstermusiikki. Yritimme sulautua ympäristöön omassa hipsterasuissamme ja aloimme päästä hiljalleen tunnelmaan.

#food #vegemesta #hipstertour

Tahdoimme mennä Kalasatamaan Ihanaan kahvilaan, koska siellä kuulemma tarjotaan luomua, orgaanista ja save rainforests –sertifikoitua hampupukahvia. Paikan päällä tajusimme, ettei paikka olekaan auki. Suunnitelma B:kin petti. Flow-aukio Suvilahdessa oli suljettu. **#fail** Otimme sentään paljon kuvia, muun muassa Elinan takapuolesta.

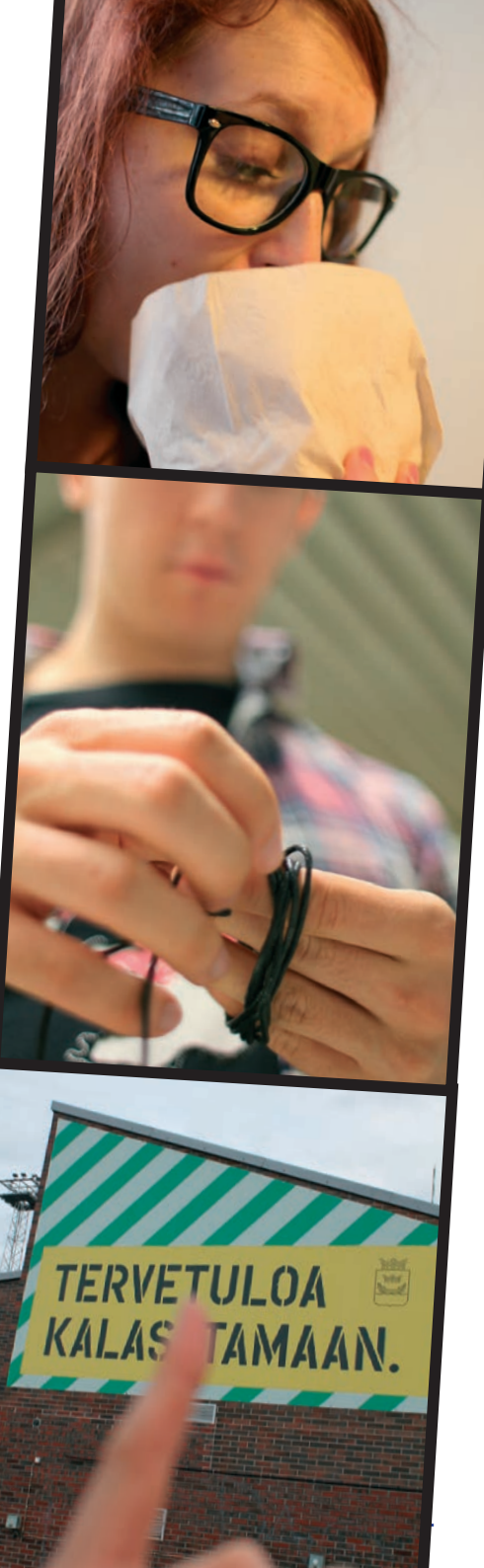
Konttiaukiolle emme uskaltaneet, sillä herkkiä sielujamme ahdisti epämääräinen mustiin sonnustautunut graffitimaalaajien konklaavi kultaisine maskeineen. Swagimme ei tuntunut pelottavan heitä. Jatkoimme siis matkaamme ja otimme lisää kuvia.

Elämä on liian lyhyt hukkaan heitettäväksi. Kannattaa siis ikuistaa jokainen hetki puhelimen kameraan ja jakaa se eteenpäin muidenkin iloitavaksi. **#swag #flow**

Suvilahdesta matkamme jatkui Kallion kulttuurin kehtoon. Nautittuamme Sörnäisten metroaseman elävästä musiikista suuntasimme itse kohteeseen, Vaasankadulle, jolla saimme heti alkuunsa reissumme ensimmäiset ja viimeiset sumeat ryhmäkuvat. Seksi-kauppojen ja sumuisten baarien täyttämän kadun lopussa näimme seuraavan pysäkkimme: Bar Molotowin.

Istahdimme vähintään teemaamme sopivasti sisustettuun kuppilaan ja tunsimme olomme heti kotoisaksi. **#kuintoinen koti** Huurteiset edessämme ihailimme ja nautimme reissumme toistaiseksi parhaasta etapista niin paljon, että ohikiitävä sadekuuro meni kaikilta ohi.

#thisisthelif

Seurueemme sai yllättävän vahvistuksen Otaniemestä yhden oluen ajaksi **#eividdumage**. Juomat juotuumme ja meitä koskettavista ajankohtaisista asioista puhuhtuamme matkamme jatkui... **#vaasankatu #hoegaardenwithlemon #darthvader #sisustus**

Koska Kallio on vähän nähty ja ei enää niin hipster, päätimme siirtyä takaisin keskustaan, Kansalaistorille. Olimme yhdet oluet juotuumme sen verran flowssa, että unohduimme metron aistimaan ympäröivää maailmaa. Rautatieaseman pysäkki meni meiltä täysin ohi ja päädyimmekin nousemaan metrosta Kampissa. Boheemiin tyyliin liikuimme siis metrolla yhden pysäkin taaksepäin.

Vaelsimme rautatieasemalta väsyneinä Kansalaistorin läpi. Totesimme, että hipsteriin meidän olisi tässä kohden kuulunut kaivaa olkalaukusta amerikkalainen jalkapallo ja ryhtyä heittelemään sitä tässä mielettömän urbaanissa ympäristössä.

Koska meillä ei ollut minkäänlaisia heiteltäviä esineitä mukana, jatkoimme matkaa fiilistelemään Baanaa, tuota vanhaan ratakuihuun rakennettua ureantuoksuista jalankulkuväylää. Tässä vaiheessa olimme jo virittäneet aistimme erittäin avoimeksi ympäristölle ja tuoksujen maailma valtasi kokemattoman mielen pyöräyttävällä tavalla. Emme pystyneet kiittämään tämän etapin ohi jopoilla tai longboardeilla, kuten monet kanssahipsterit tekevät. Huumaava trippi Ruoholahteen asti tuntui siis aivan liian väkevältä, joten luovutimme turvallisuuden vuoksi jo Kampin kohdalla. Siirryimme bussiterminaaliiin häntä koipien välissä, mutta hämentyneenä ja jopa hieman tähän uuteen maailmaan ihastuneena.

#flow #yolo

Tisleen akateeminen kiljuarvostelu

Eräänä kauniina maanantaiaamuna Tisleen toimitus totesi olleensa liian kauan selvänä, joten he päättivät järjestää akateemisen kiljujen maisteluillan. Lyhyellä varoitusaajalla he keräsivät näytteitä muutamilta Kemistikillan kiljuharrastelijoilta ja valmistautuivat tulevaan koitokseen. Maistelun lähestyessä Tisleen tytöt päättivät tuoda oman naisellisen kosketuksensa varsin miesvoittoiseen kilpailuun ja panivat oman kiljunsä tulille tarkoituksenaan tietenkin tehdä Kemistikillan parasta kiljua.

Eräänä tiistai-iltana olikin sitten totuuden hetki. Kiljut oli hankittu ja Tisleen oma kilju oli toimituksen johdon mukaan tarpeeksi käynyt. Harvinaisesti koko toimitus pääsi osallistumaan tapahtumaan ja kaikki kokoontuivat Jämeräntaipaleen syleilyyn miellyttävää iltapäivätissutlua varten.

1. Nilkan "Aqua da casa"

Ulkonäkö: Helvetin kirkasta, Otaniemen vesikin on keltaisempaa. Kauniissa yhden tähden jaloviinapullossa.

Haju: Ei niin paha kuin olisi voinut olla, muuttuu pahemmaksi useamman haistamisen jälkeen. Pehmeä, ei kovin pistävä, samettinen.

Maku: Ei maistu juuri miltään. "Hyi mikä jälkimaku", T. Elina. Näyttää vedeltä, alkumaku on vähän kuin vesi. Vähän kuin laittaisi jotain väljähtynyttä suuhun. Takaa-antava.

2. Tisleen tyttöjen limu

Ulkonäkö: Näyttää ihan pissalta!

Haju: Haisee valkkarilta.

Maku: Hassun makuista. Tyttökilju. Pissis-kilju. Naurattaa. Sokeroitua perunalimua. Ananasmehua. Limpparia. Epäilyttää onko se käynyt kunnolla. Voisi ottaa lenkillekin.

3. Pepen Lasol

Ulkonäkö: Lasol.

Haju: Haisee kinuskilta! Werther's Original. Alta haistaa veden ja kiljun.

Maku: Maistuu El:lle. Dumle-tikkari. Veteen liuotettu Dumletikkari ripauksella kiljua. "Mun mielestä punaviini on pahempaa."

4. Röpäleen kilju

Ulkonäkö: Otaniemen hanavesi.

Haju: Etikkaomena. Kuinkakohan vanhaa tämä on?

Maku: Aluksi pelotti, ei maistu juuri miltään. Aika vesi.

Kaiken tissuttelun päätteeksi Tisleen toimitus ryhdistäytyi ja jakoi testin kiljuille plussat ja minuukset sekä harkiten myönnetty erikoismaininnat:

1. "Aqua da casa"

+ alkumaku vichyinen
+ kaunein
+ edestäpäin ei yllätä. tietää, että kiljua tulossa
+/- viinan vivahde
– jälkimaku yllätti takaapäin kokemattoman maistelijan

Arvosana:

Erikoismaininnat: kilju / 5 ja

2. Tisleen tyttöjen limu

+juotavaa, maistuu tytöltä
+ ei oksennusrefleksiä, helposti lähestyttävä
+ voi juottaa CanCan-tytölle
– epäilyttävä väri ja haju
– pärisee väärästä syystä

Arvosana:

Erikoismaininnat: sokeri / 5

3. Lasol

+ hauska väri, maistuu lapsillekin
+ viipyilevä kinuskin aromi
– ei kovin hyvää

Arvosana:

4. Röpälekilju

+ rehellisin
+ sileä ja hellä makukäyrä
+ c-vitamiini
– etikan haju
– pelottavin

Arvosana:

Erikoismaininnat: DIY / 5

Voittajat kirjoittavat historian!

Kemistikilta julkaisee uuden historiikin 125 Kondensatiossa vuona 2016. Enää kyseinen teos pitäisi tehdä ja tähän tarvitaan juuri Sinua, arvoisa lukija! Mikäli haluat tavalla tai toisella vaikuttaa historiikin syntyyn, nyt on siihen loistava aika. Tässä vaiheessa mitään ei ole vielä lyöty lukkoon, eli villimmätkin ideat ovat tervetulleita!

Mikäli koet, että Sinulla on jotain annettavaa projektille, ota rohkeasti yhteyttä historiikkitoimikuntaan: kk-historiikki@list.ayy.fi

Rakas labrapäiväkirja

Viime Tisleessä (2/2013) julkaisimme romanttisen otteen erään pHuksitytön labrapäiväkirjasta. Tarinassa pHuksityttö haaveili labran kuumimmasta assarista ja päätti mennä tämän perässä kiltikselle. Julkaisemme nyt tarinaan jatko-osan.

Kurkistin varovasti sisään kiltiksen ovesta. Huoneessa ei ollut muita kuin livari yksin pelaamassa Tetristä. Täydellistä! Olin päättänyt maksaa potut pottuina aikaisemmasta. Avasin ylimmän napin neuleestani ja korjasin hieman toppini asentoa muodostaen suht anteliaan kaula-aukon ja korostaen näin hieman kaksosiani. As tuessani sisään jätkä ei edes vilkaissut minuun päin, mistä harmistuin vähän. Hän vaikutti olevan melko keskittynyt peliinsä. "Otatko kahvia, jos keitän?" kysyin. "Äh, Ei onnistu. Suodatinpussit on taas loppu." kuului vastaus sohvalla.

Heitin kahvipaketin takaisin kaappiin ja istahdin sohvan selkänojalle katselemaan palikoiden hypnoottista putoilua. Ei vieläkään mitään reaktiota. Nyt saisi pelaaminen oikeasti loppua. Kumarruin aivan livarin korvanjuureen ja kuiskasin viekoittelevasti "Kyllä muutkin tytöt sun käsivarsias kuolaa." Nyt putosi jo palikka väärään paikkaan. Hymähdin tahattomasti. Päätin jatkaa samaa rataa. Painoin käteni helästi hänen olkapäälleen ja kuiskasin taas "Kyllä niitä kelpaakin katsella. Ne tuntuivat varmasti yhtä vahvoilta kuin näyttävät" ja valutin kättäni pehmeästi alaspäin. Poika tuntui punastuvan hieman ja peli ainakin oli lopullisesti sekaisin. Kun viimeinen pala putosi ja esirippu laskeutui palikoiden päälle, minua alkoi väkisinkin vähän naurattaa. livari kääntyi katsomaan minua vähän vihaisen oloisena, ja kysyi "Oliko aivan pakko?" Oli! "Opitpahan olemaan kiusaamatta pHuksityttöjä!"

Onko sinulla mielikuvitusta jatkaa tarinaa? Lähetä kirjoittamasi tarinan viimeinen osa Tisleen toimitukselle osoitteeseen tislelista@list.ayy.fi tai suoraan päätoimittajalle. Toimitus valitsee parhaan jatkon, joka julkaistaan seuraavassa Tisleessä.

Yhteistyö koetuksella

Yli puoli vuotta on kulunut siitä, kun IE:n valta killassamme vaihtui ja sen myötä syntyi myös uusi ja uljas Apu-ST. Monet onnistuneet illanvietot he ovat meille jo järjestäneet, mutta tietääkö kukaan todella, miten uuden IE:n ja heidän apulaistensa yhteistyö toimii keittiön suljettujen ovien takana ja baaritiskin toisella puolella. Tisleen toimitus päätti laittaa tämän yhteistyön koetukselle ja testasi sen saumattomuutta kolmella toinen toistaan haastavammalla haasteella. Tisleen testiin valikoituivat killan Isäntä Otto Köylijärvi ja apuemäntä Aino Vaittinen.

1. haaste: Apuemännänsokkokanto ja oluenpoiminta

Ensimmäisenä haasteena Tisleellä oli tarjolla perinteistä eukonkantoa pienellä lisämausteella: kantajan eli Isännän silmät sidottiin ja kannossa olevan apuemännän tuli ohjeistaa janoinen Isäntä-Otto luokse oluiden, jotka Oton piti poimia matkaansa. Liikkeelle lähdettiin hitaasti, mutta varmasti Kesäkiivä-yleisön kummastelevien katseiden saattelemana. Varsin jouhevasti parivaljakko saapui ensimmäisen oluen luokse ja senkin poiminta onnistui ilman suurempia hapuiluja tai apuemännän pudottamista. Matka jatkui kohti toista olutta, jonka luona todistettiin jälleen silmiä hivelevää yhteistyötä näiden kahden Smökin takahuoneen sankarin välillä. Yhteisen sävelen löydyttyä myös paluu lähtöpiisteeseen onnistui moitteetta ja apuemäntäkin pääsi takaisin maan kamaralle yhtenä kappaleena.

Kaiken kaikkiaan Tisle oli yllättynyt parivaljakon yhteistyön laadusta ja antaa suoritukselle kiitettävän arvosanan. Ensi kerralla Tisle kokeilee, miten sama onnistuu, kun oluet on juotu ennen lähtöä.

Arvosana: 5/5

#isäntäkesäkuntoon #koff

2. haaste: Kaljapyramidi

Seuraavaksi testiin pääsi parivaljakon käsi-silmäkoordinaatio. (Lähes) tyhjästä olusista oli koottu kolme kerrosta korkea pyramidi, jonka kumoamiseen koehenkilöllemme oli annettu 2 kiveä per naama ja ritsa. Miehekkään etäisyyden määrittämisen jälkeen Köylijärvi ampui ensimmäisen kiven. Tämän johdattelemana koko pyramidi kaatui, mutta Tisleen toimittaja syytti tuulta. Uudelleenpinoamisen ja kiven palauttamisen jälkeen uusi yritys, jonka jälkeen kaikki neljä kiveä löytyivät ehjän pyramidin juurelta. Ei ole tarkkuus tämän parivaljakon vahvuus edes selvänä.

Tässä haasteessa saimme todistaa tasaita suorittamista tosin ilman tuloksia.

Toim. huom. Tisleen toimittaja kaatoi koko pyramidin yhdellä kivellä. #respect

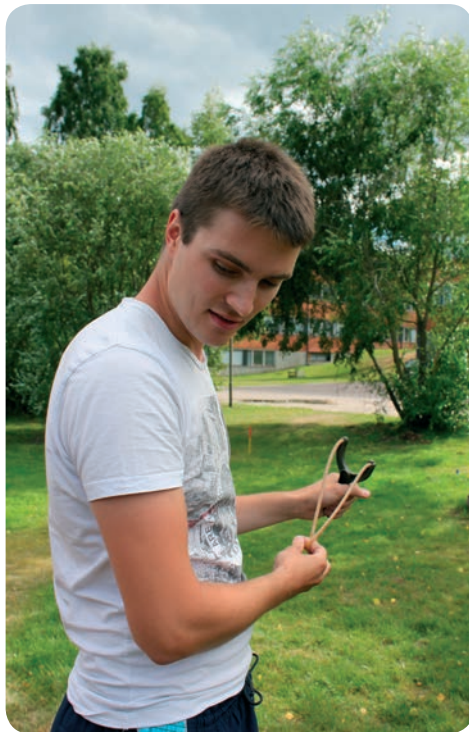
Arvosana: 1/5

#onneton #olutritsa

Arvosanaksi nykyisen IE:n ja Apu-ST:n väliselle yhteistyölle Tisle antaa kohdallaisen 3/5. Parannettavaa on, muttei pallo ole täysin hukassa. Yhteenvetona saatiin, että Isäntä on vikkellä jaloillaan ja hyvä noudattamaan käskyjä keittiön suunnalta, tarkkuus on molemmilta hukassa ja ongelmatilanteissa päästään nopeasti ratkaisun äärelle, mutta viimeisen askeleen ottaminen tuottaa ongelmia. Kaikesta huolimatta parivaljakon välinen meininki näytti ja tuntui hyvältä ja haasteen lopuksi kiitoksien ja onnittelujen jälkeen molemmat korkkasivat ansaitut oluensa ja viettivät kesäkiivansa onnellisina loppuun asti (tietävästi, Tisle ei vastaa henkilöiden illan aikana aiheuttamista tapaturmista tai mielipahasta).

Tisleen haastaja

3. haaste. Pulmakulma

Viimeiseksi Köylijärvi ja Vaitinen joutuivat pulmakulmaan, jossa testattiin heidän yhteistä ongelmanratkaisukykyään. He saivat eteensä heille entuudestaan vieraan pulmapelin, ja kello laitettiin käyntiin. Parivaljakko kävi kiivaasti pulman kimppuun ja kokeili lyhyessä ajassa mitä erikoisimpia virityksiä. Kahden minuutin kohdalla Tisleen toimittaja huomasi ja ilmoitti ratkaisun olevan vain yhden siirron päässä. Tiedosta innostuneina Otto ja Aino kävivät entistä kiivaammin ongelman pariin. Lisävauhdista huolimatta viiden minuutin kohdalla ratkaisua ei ollut löydetty. Tisleen toimittajan näyttämä viimeinen siirto sai aikaan turhautuneita puuskahtuksia.

Vaikkei ratkaisua aivan löytynytkään Tisleen toimittaja kiittelee ja arvostaa parivaljakon rauhallista ja tyyntä työskentelyä ja ennen kaikkea sitä, että väkivaltaan ei turvauduttu.

Arvosana: 3/5

#hyväryitys #läheltäpiti

RITTER SPORT.

Tuttu nimi monelle, joka on huomannut näitä pieniä ja eksklusiivisia suklaalevyjä kauppojen hyllyissä. Saksalaistuotteen historia ylettyy vuoteen 1912, jolloin kondiittori Alfred Eugen Ritter ja makeistehtaan perijätär Clara Göttle avoitoivat. Samana vuonna he perustivat ensimmäisen yhteisen tehtaansa Stuttgartiin. Tuotteiden kysyntä kasvoi ja tehdasta laajennettiin kertaalleen, kunnes vuonna 1930 se siirrettiin kokonaisuudessaan Stuttgartin eteläpuolelle idylliseen Waldenbuchiin. RITTER SPORTia valmistetaan edelleenkin vain kyseisessä tehtaassa.

Tyypillisen neliömuotonsa suklaalevy sai 1932. Perusteena muodolle oli levyn ehjänä pysyminen urheilutakkien taskuissa, siitä nimi RITTER SPORT. Suklaalevyjen valmistaminen keskeytyi toisen maailmansodan ajaksi kaa-kaon saatavuuden heikettyä, mutta jatkui taas vuonna 1950. Suklaaneliö iski koko Saksan tietoisuuteen 1970 firman ensimmäisten tv-mainosten myötä sloganilla Quadratisch. Praktisch. Gut.

Erikoista RITTER SPORTeissa on myös niiden pakkaus. Vuonna 1976 keksitty Knick-Pack-pakkaus avataan taittamalla levy keskeltä kahtia, jonka jälkeen sen voi sulkea liimapinnan avulla. Mainittavaa on myös valikoiman laaja väriskala. Peruslevyjen lisäksi RITTER SPORTia on saatavilla myös 16 ja 250 gramman levyinä, kuutioina, kausimauksa, sokerittomana ja jopa luomuna.

Alkuperäinen Stuttgartin ja nykyinen Waldenbuchin tehdas alkuaikoinaan.

Neliskulmainen, käytännöllinen ja hyvä. 4x4 palaa ja 100 grammaa, nykyisin yli 20 eri maussa.

Ritter SPORT TASTING

PLEASE FILL OUT THIS FORM DURING TASTING ACCORDING TO YOUR OWN FEELINGS AND OUTLOOK. THE RESULTS WILL BE PUBLISHED ANONYMOUSLY. OPEN COMMENTS ARE ASKED TO BE WRITTEN ON THE BACKSIDE OF THE FORM.

DATE: _____

NAME OF THE TEST PERSON: _____

NAME OF THE CHOCOLATE: _____

THE PACKAGE:

WRAPPER (APPEARANCE) 1 2 3

OPENING MECHANISM (INTUITIVENESS) 1 2 3

THE CHOCOLATE: VERY BAD 1 2 3 AVERAGE 4 5 6 7 THE BEST (IN THE WORLD)

APPEARANCE 1 2 3 4 5 6 7

AROMA 1 2 3 4 5 6 7

FLAVOR 1 2 3 4 5 6 7

THANK YOU.

Talvikuukausien aikana 13 Aachenin vaihto-opiskelijaa pääsi pohtimaan tätä piinaavaa kysymystä: Mikä onkaan RITTER SPORTin lukuisista suklaamausta se ylivoimaisin? Edullisesti hankittu 2 kg kassi kuuluisia 100 g suklaalevyjä auttoi ratkaisun etsimisessä.

Tasting toteutettiin oheista lomaketta käyttäen ja tulokset skaalattiin asteikolle 0-10, jossa 10 on korkein arvosana. Eriaisia suklaalevyjä oli yhteensä 16, joista arvioitiin kullakin testikerralla neljää. Koehenkilöitä oli aina neljä. Testatut suklaat on listattu alle maunmukaisessa paremmuusjärjestyksessä. Oli myös pääteltävissä, että patentoitu avausmekanismi ei ole kovin intuitiivinen; vain 40 % koehenkilöistä osasi avata pakkauksen oikeaoppisesti, vaikka ohjeet oli painettu pakkaukseen.

Test combinations and comments:

12. "Raisins are fuckin' rubbery!"
5. "Not my kind of chocolate"
13. "Very nice minimal outfit!"
1. "Not so bitter. Quite soft actually."

4. "Pehmeä, hyvä rakenne"
6. "Jytkyjä pähkinäpaloja, rouhea ja makea suussa"
16. "Marzipan sucks!"
11. "Basic."

14. "I dislike dark chocolate. It is... ass."
9. "Kovaa ja rapsakkaa, muropalat vähän teräviä"
15. "I needed two whiskies to rinse my mouth after this"
10. "The essence of the Kirch essence overwhelmed my tastebuds like the fresh hangover extremities in toilet"

3. "Veeery nice!"
7. "Pähkinät ovat isoja kuin HIRVEN PALLIT"
2. "Pähkinät ei maistu mutta ovat rapsakoita = puulastua"
8. "Open prison. Totally usual stuff"

Suklaa	Kääre	Ulkonäkö	Aromi	Maku
1. Halbbitter ("puolikitkerä")	6	8	8	8,2
2. Jalopähkinä-Mix	6	5	7	7,9
3. Kakaosplitter ("Kaakaolastu")	3	6	6	7,9
4. Nougat	9	6	8	7,5
5. Noisette	6	6	7	7,5
6. Valkosuklaa pähkinöillä	9	9	6	7,1
7. Tumma pähkinäsuklaa	6	6	7	7,1
8. Alppimaito	9	7	7	6,8
9. Maissimuro	8	8	6	6,8
10. Kirsikkajäätelö	6	8	7	6,8
11. Jalokaakao-täysmaito	9	7	5	6,4
12. Rusinat & Hasselpähkinät	5	8	6	6,4
13. Talvisuklaa	3	7	6	6,4
14. Hieno tummasuklaa	6	6	6	5,4
15. Keksisuklaa	5	7	6	5,4
16. Marsipaani	9	5	4	3,2

Viikko hipsterinä

Tisleen toimitus kokoontui keskustelemaan seuraavan lehden sisällöstä. Yksimielisesti päädyttiin #yoloswag –teemaan ja hetken pyörittelyn jälkeen todettiin, että yhden toimittajan olisi kokeiltava viikkoa hipsterinä. Koska allekirjoittanut oli kaikkein eniten pihalla instagrammista ja kaiken maailman hashtagesta, päädyttiin siihen, että siinäpä mahtava kokeaniini. Kiitos siis koko muulle toimitukselle tästä.

Maanantai

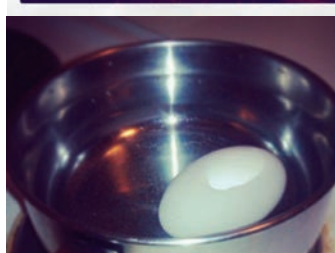
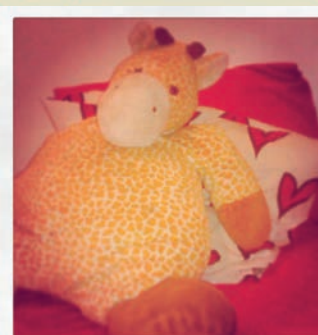
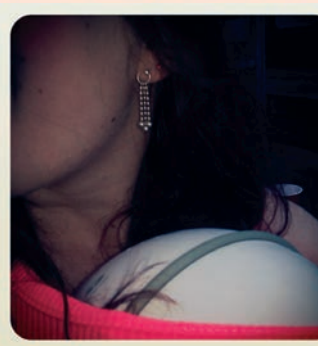
Tänään alkoi viikkoni hipsterinä –kokeilu. Onneksi sitä ei tarvinnut aloittaa yksin, sillä lähdimme Tisleen toimituksen kanssa stadiin hipsterikierrokselle. Kokeilu alkoi Instagrammin asentamisella. Siihen meni vain 30 minuuttia, kun yritin keksiä, miten saan puhelimeen tarpeeksi sisäistä muistia (go HTC!). Kokoonnuimme Kampissa, josta suuntasimme ensin syömään, jolloin sain napsittua ensimmäiset kuvat Instagrammilla, eikä aikaa kukaan ensimmäisellä kuvallani oli jo kolme tykkääjää! Niistäkin oli vain 2/3 mukana olleita toimittajia eli heti yksi random! Seuraavaan kuvaan tajusin hashtagata summerin ja tykkääjiä oli hetkessä 3 kertaa enemmän kuin edellisessä. Kolmas kuva epäonnistui jotenkin ja siitä tuli musta, mutta ei huolta. #yolo #summer yhdistelmä takasivat muutaman tykkääjän sillekin. Aloin päästä vauhtiin hashtagamisessa ja Instagrammin käytössä. Huomenna aloitan blogin kirjoituksen. Hipsterilaseja en kyllä aio käyttää tätä päivää pidemmälle.

Tiistai

Noniin, tämä hipsteriviikkohan lähti hyvin käyntiin. Eilen hullu panostus ja heti tänään unohdin koko homman. En edes muistanut ottaa ruokalautasesta kuvaa. Yhden kuvan muistin kuitenkin ottaa instagrammilla ja tykkäyksiä tuli totta kai heti. Blogikin piti aloittaa, mutta niinnojo ehtii sitä huomennakin.

Keskiviikko

Tänään kunnostauduin hieman hipsterinä ja otin useamman kuvan Instagrammilla. Töissä minulla oli jopa ruutupaita päällä! Tein myös vihdoin tunnukset Tumblrin ja kirjoitin ekan blogipostauksen. Ei jotenkaan tuntunut yhtään luontevalta ja koko Tumblrin toimintatapa jäi hieman mysteeriksi. Noh, sain kuitenkin jotain aikaiseksi. Myös Instagram-kuvakohteiden keksiminen tuntuu aika teennäiseltä. Ainakin jengi käy sydämmettämässä niitä! Jopa muutama kommentti on tullut, tutuilta tosin, mutta sillä ei ole väliä. Mikään kuva ei ole vielä megarakastettu, täytyy siis ehdottomasti kehitellä joku kunnon pommikuva tai super hashtagi.

Torstai

Hipsteröinti jatkui kuvien merkeissä kesäpäivillä. Onnistuin ottamaan taas yhden mustan kuvan ja siitä tykättiin ihan yhtä paljon kun kaikista muistakin sen päivän kuvista. En ymmärrä. Katsooko ihmiset noita kuvia ollenkaan vai tykkäätkö niistä vaan hashtagien perusteella? Vai onko toi jotain ironista tykkäystä? Vai onko mustat kuvat hipsteriä? I'm confused. Yritin tosissani ottaa kivoja kuvia ja sit jengi tykkää mustasta yhtä paljon. Nyt ihmiset oikeesti.

Perjantai

Aamulla huomasin (tai minulle huomautettiin) Instagrammiini ilmestyneen yksi vähän kyseenalainen kuva, joka toki oli otettu ihan testimelellä, mutta päätin silti poistaa sen. Ja enpä kerro, mitä siinä kuvassa oli. Minusta oli kehittynyt niin luonteva instagrammaaja, että kuvien ottaminen oli sujunut sen enempää stressaamatta. Toisesta yön pimeinä tunteina otetusta kuvasta ei oltu tykätty kertaakaan! En ymmärrä. Siinä oli jopa #yoloswag. Otin vielä muutaman kuvan ja mitäään yllätyksiä tykkäysmäärissä ei tapahtunut. Pääsin myös keskustelemaan hipstereistä true hipsteritaikkilaisen kanssa selvisi, että onepiece ei todellakaan ole hipsteriä. Imagolasejakaan ei ollut mukana. Feilasini siis illan lookissa pahasti. Blogipostailu jäi mökkeillessä, mutta en oikein muutenkaan päässyt kiinni siitä, miten koko homma toimii. Jotkut kunnon ohjeet olisi ollut jees.

Tämä hipsteriviikko painottui aika vahvasti Instagrammiin. Ehkä ihan hyvä vaan, sillä senkin muistaminen töiden ja muiden kiireiden keskellä tuotti aika paljon vaikeuksia. Ei tästä mitään kunnon sosiaalista eksperimenttiä sitten tullut. Loppujen lopuksi true hipsteröinti on elämäntapa. Viikko on todella lyhyt aika uuden ajattelutavan sisäistämiseen ja varsinkin kun lähtökohtaisesti homma ei tunnu yhtään omalta jutulta. Blogi oli aivan ylivoimainen ja Instagramkin oli aluksi vähän teennäinen. Tuntui, että koko ajan piti vaan miettiä, että mistä sitä nyt ottaisi seuraavan kuvan ja mikähän nyt on tarpeeksi hipsterimäinen kuvakulma ja kehys yms. Kuitenkin alun kankeuden jälkeen alkoi jopa tuntua siltä, että Instagrammihan voisi alkaa oikeasti käyttää. Nimen voisi ehkä vaihtaa. Ja kaikki #yoloswagit jättää vähemmälle. Normaalissa kuvien jakamisessa hauska ohjelma.

Käsitteenä hipsteri on minulle edelleen vähän outo. Tuntuu, että nykyään todella suuri osa asioista on "hipsteriä". Kun kadulla katselee ihmisiä, niin suuren osan esimerkiksi Kampissa liikkuvista voi nykyisillä kriteereillä lukea hipsteriksi. On tullut aika päivittää kriteerejä! Ruutupaita, Jopo ja paksusankaiset lasit alkaa jo hei olla aika mainstreamia.

Ei kai siinä muuta kun, että muistakaa: you only live once!
yolina_90

#thingsboys-
dowelove

when boys take
beautiful pictures
of you

thingsboysdowelove

when boys take you
on a surprise cruise

thingsboysdowelove

#justgirlythings

doing your nails

justgirlythings

being treated like
a princess

justgirlythings

when boys cook
for you

thingsboysdowelove

reading your
favorite book

justgirlythings

E L James
#1 New York Times

